

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזר רחמי

צינדר [צינדר]. כד
של משי.

מוסף דעם"י

כאלו רוחק
שבינה. ואמר נלך
לשפיעה אל ומצוי והלך
היום נלך ומצוי היום
רמץ עיניך. שער שבינה
היה היה שער ושער על
העין מרוב חמשת
המזרחין קודם. על הדין
כבודו בא. ואם
הוא מלכות לומר כבודו
עשה עובד כוכבים.
וכישראל מלכותו על כל
בשרים. וברא
שער. שער הדין היה
הוא הדין לכן לו רוח ושם
הוא. ולא יצטרך להקלף
המלכות.

וּמ' ר"י הוּקַן

מבין ריסי. כלומר
מתנועתוץ ועציתן ניכר
שפיק אתה, דבן אלמנה
פקת הוא ברוב ששורה
בפתחו. השל. דרך
שחוק השיב לו, כלומר
כבוד שיהם שיה עליך.
מי שאינו מצוה ועושה
כך, שמשלם לו הקבה
שכר, ששכר גדול יש
למצוה ועושה שהוא ממני
למצוה ומקבל כרות
המצות עלי, פסיוני.
מנו"ש בלעז. (וטרדון) שא

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

דמותרגמין ווי יפחה (שמים כג) ארי יעדל:
עובר בסתר אומר אין המקום כאן לפיכך
דע גמלא כדוחק רגלי ומקלרו (ג) לומר אין
משמע משתרבב ויורד למטה והזקף קומתו

שמשדלתו בדברים *לפיכך הקדים ^ההקב"ה
כיבוד אב וכיבוד אם וגלוי וידוע לפני מי
שאמר והיה העולם שהבן מתירא מאביו
יותר מאמו מפני ששלמדו תורה לפיכך
הקדים הקב"ה מורא האב למורא האב תני
תנא קמיה דרב נחמן כוונן שאדם מצער
את אביו ואת אמו אמר הקב"ה יפה עשיתי
שלא דרתי ביניהם שאלמלי דרתי ביניהם
ציערני ^אאמר ר' יצחק כל העובר עברה
בפתח כאלו דוחק גלילי שכונה שנאמר
יכה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם
גלילי אמר רבי יהושע בן לוי ^באסור לאדם

שיהלך^א ארבע אמות בקומה זקופה שגא^ב מלא כל הארץ כבודו רב הונא בריה דרב יהושע^ג לא מסגי ארבע אמות בגילו הראש אמר שכניה למעלה מראשי שאל בן אלמנה אחת את ר' אליעזר אבא ואמר השקיני מים ואימא אומרת השקיני מים איז מהם קודם אמר ליה^ד הנה כבוד אמך ועשה כבוד אביך^ה שאתה ואמך חייבים בכבוד אביך בא לפני רבי יהושע אמר לו כך אמר לו רבי^ו התגרשה מהו אמר ליה מבין ריסי עניך ניכר שכן אלמנה אתה הטל להן מים בספל וקעקע להן כתרנגולין דרש^ז "עולא רבה אפיתחא רבי נשיא מה מאי דכתיב^ח וידוך ה' כל מלכי ארץ כן שמעו אמרי פיך מאמר פיך לא נאמר אלא אמרי פיך בשעה שאמר הקב"ה^ט אנכי ולא יהיה לך אמרו אומות העולם לכבוד עצמו הוא דורש כיון שאמר^י כבוד את אביך ואת אמך חזרו והורו למאמרות הראשונות רבא אמר מהבא^{יא} ראש דברך ראש דברך ולא סוף דברך אלא מסוף דברך ניכר שראש דברך אמת^{יב} יבעו מיניה מרב עולא עד היכן כיבוד אב וכן אמר להם^{יג} צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד באשקלון ורמא בן נתניה שמו פעם

אחת בקשו חכמים פרקמטיא בששים ריבוא מראשותיו של אביו ולא ציערו¹⁰ אימור רב ת' ר' אליעזר עד היכן כיבוד אב ואם אמר יד כוכבים אחד לאביו באשקלון ורומא נן אבנים לאפור בששים ריבוא שכר ורב יהודה מפתח מונה תחת מראשותיו של אביו

הקב"ה שכרו שנולדה לו פרה אדומה בעדרו להם יודע אני בכם שאם אני ממקש מכם אאותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אבא ואי:¹ דאר"ח גדול מצווה ועושה¹⁰ ממני שאינו מצוה דאמר סומא פטור מן המצוות עבידנא יומא ולהא דאר"ח חנינא גדול מצווה ועושה יותר מן ייחודה עבידנא יומא טבא לרבנן כי אתא רבין גדולי רומי ובאתה אמו וקרעתו ממנו ושפך דרבי אבהו י"ש מאכיל לאביו¹¹ פסיזיני וטורדו

שאומר לו בבזוי, ויש מטחינו ברחיים ומביאו, שאומר לו בלשון רכה.

ללא.

עין משפט
נר מצוה

שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
מִתְחַסֵּר הֵלֵךְ א:ג
שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
דַּעַת הִלֵּךְ א ח
טוֹשֵׁת דַּחֵי בִּי בִּשְׁפָּק
שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
מִתְחַסֵּר הֵלֵךְ י
סָתַם עֵינַי קָטַן טוֹשֵׁת י
סִי בִּי מִי פִּי ד
שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
וּסְתַם שֶׁ טוֹשֵׁת
סִי פִּי ד
שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
חִתִּית לֵב אֶת טוֹשֵׁת
יִדֵּי רַגְלִי שְׁפָּק י
שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
מִתְחַסֵּר הֵלֵךְ ז
טוֹשֵׁת יִדֵּי סִי מִי פִּי
ז
שָׁל א מִי פִּי מֶלֶךְ
ז:

תורה אור השלם

1. כֹּה אָמַר יְהוָה הַשֵּׁמֶשׁ
 כִּסְאוֹ וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וְגַלֵּי
 הַיָּם וְהָאֵשׁ וְהַיִּת וְהַבְּתָן וְהַנֵּחַל
 וְאֵי וְהַמֶּקֶם מִשְׁתַּחֲוִיָּה
 שִׁיעֲרוֹ מִן
 2. וְקָרָא אֶל־הוּא וְאָמַר
 קִדְשֵׁךָ מִלִּפְנֵי קִדְשֵׁךָ
 3. צִוּוּת מִלִּפְנֵי קִדְשֵׁךָ וְהָאָרֶץ
 כִּבְדּוֹ
 4. שִׁיעֲרוֹ הוּא
 5. יְהוָה יִלְכֹּךְ מִלִּפְנֵי
 אָרֶץ כִּי שִׁמְעֵה אִמְרֵי
 מִךָ
 6. תְּהִלָּתְךָ קִלֹּד
 7. אֲנִכִּי יִלְכֹּךְ אִשְׁרֵי
 וְהַיִּתְּוֹתֶיךָ מִן־מִן
 8. מִיֵּת עֲבֻדֵי אֶל־הוּא
 9. כֹּךְ אֱלֹהִים אֲרִיסֵי עַל
 10. שְׁמוֹת כִּי
 11. כִּבְדֵּךְ אֲנִי וְאֵת
 אֶפֶס לִמְעַן אֲרִכּוּן יִמְךָ
 12. אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִלְכֹּךְ
 אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן לָךְ
 13. שְׁמוֹת כִּי
 14. רֹאשׁ דְּבָרְךָ אִמְרֵי
 15. וְלִעֲלֹמֵי
 16. דְּבָרְךָ תְּהִלָּתְךָ קִסֵּם

גליון הש"ס

גם' שאתה ואמך חייבים
בכבוד אמך. עין יצמות
ה ע"ז תד"ה כולכם:

מוסף תוספות

א. וצריך לזכור את יצור
יותר. חסד הרגיש. נ. גבי
שם חיותו בקידוש בד
וורה. שם. נ. דרך דרשה
[אל תשא] אספקתא
בשאלת האי דהא ארבע
בפיק מי שמתו (ברכות
א). מסק קרא אמת יצור
כא. מסק קרא יצורו ויבי
ולא אלא יצורו מספיק
משום לא השא. הריב
כין משכחותו להכרח
אין כאן משום לא חשא,
שם דל כל היתוס.
וסא ברכות בכל יום.
תוס' עירובין צו. ברכה
צ"ח ופסלין יפכה
ברכות ופסלין
המנה האי מאן דרבי
למהו יצור ליקים מילי
ברכות. תוס' הרה"ט.